

Illustration: Lais Christensen

og mange talenter, var i sidste ende ikke nok for ham... For os, hans nærmeste, har hans død efterladt et stort tomrum. Ikke kun fordi han fyldte så meget i bevidstheden, men især fordi han, på trods af alle problemer, med sin dybe indsigt, tolerance og menneskekærlige humor var en "øjensåbner" for os andre, og til det sidste altid berigende at være sammen med.

Egentlig er titlen på Ture Lykkegaards bog "I begyndelsen skabte Gud en fejl i syntaksen" en henvisning og kærlighedserklæring til digtene. Men jeg kan ikke lade være med at spekulere over, hvad Ture fandt i sine mange tanker. Om han rent faktisk, et sted i virkelighedens syntaks, fandt en sprække, en smutvej ind til det vi så sjældent tør tro er virkeligt. Et syn af skaberen af skabelsen.

Og jeg spekulerer som en gal på, hvor længe han har vidst det. Kendt til hvad mennesket kan, når det først forstår at gribe en tanke i sin flugt. Om han dybt inde i sine

hallucinationer har øvet sig.

Skabt små verdener igen og igen, indtil han med letthed og en smøg i munden kunne finde stjerne der fører ind og ud af tiden.

For så endelig, klar til det største eventyr, at pakke en vadsæk med sine dyrebare tanker og følelser. Vel vidende at kroppen ikke rejser med. Den skal efterlades og det gjorde Ture Lykkegaard så i juli.

Det er måske bare mig, der har brug for at finde et glimt af mening i alle disse dødsfald. Men i Ture Lykkegaards bøger er der en uafviselig rød tråd, der gør, at jeg ikke kan ryste mig fra tanken om, at Ture i årevis var på sporet af noget helt andet end at blive psykosocialt rehabiliteret. Det er måske den samme røde tråd mange andre har fulgt, og som har brændt dem op i vanvid. Måske er det den samme røde tråd, vi alle følger. Men det her er på en eller anden måde anderledes. Et håb om eller en fornemmelse af, at Ture fandt den røde tråds ende. At digteren i ham fandt lige nøjagtig de ord, han havde søgt efter altid.

At tage stilling til sig selv er nemlig som at afpille et salathoved lag for lag ... Når man til sidst har pillet det inderste lag - nemlig Guds kærlighed - af, bliver der lige nøjagtig Intet Tilbage.

Ture Lykkegaard blev 36 år gammel. Ud over at skrive i Outsideren udgav han tre bøger, brugte meget tid på at bede, og betragtede Elvis som en moderne profet. Du kan læse mere om Ture og hans værker på: www.turelykkegaard.dk. Du kan bestille hans bøger på nettet.

Dorthe Raffenberg blev 40 år gammel. Da hun døde, var hun bestyrelsesmedlem i IFK 98 Kæmperne, underviste i idræt, og var en af de tre medlemmer i Stand Up Recovery. Hendes bisættelse foregik i Grundtvigskirken i november 2009. Du kan skrive en hilsen til Dorthe på vores hjemmeside Outsideren.dk